

PS. Vedlagt mailudveksling mellem beboer og Mikkel Warming samt notat fra Peter Ege efter følgegruppemøde d. 10. September 2009

MAILUDVEKSLING:

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Ole Lindholm [<mailto:olelindholm@mac.com>]

Sendt: 9. maj 2007 14:37

Til: Mikkel Warming

Emne: Re: SV: At bemærke!

Kære Mikkel

Tak for dit svar. Hvis der ikke kommer flere gener m. v. - hvorfor har du så i Økonomiudvalget været med at forkaste forslaget om beliggenhed i Hvide Kødby? For at opfriske din hukommelse har jeg vedhæftet svaret til Socialudvalget fra Ritt Bjerregaard.

Gælder de samme bekymringer ikke for os beboere og vores børn?!? Og er det ikke logisk nok, at hvis I centraliserer narkomanerne - centraliserer i også problemerne?

Placeringsforslaget skal laves i samarbejde med beboerne - og ikke trækkes ned over hovedet på folk. I øvrigt at det besynderligt at det SKAL ligge på Indre Vesterbro - som om narkomerne ikke kan bevæge sig: 2/3 af alle narkomaner på Vesterbro bor ikke engang I Københavns Kommune - men de kan da godt bevæge sig til Vesterbro ...

Børn og narkomaner er som balloner og kaktuser! To verdener som ikke skal blandes sammen (og vi kæmper en daglig kamp for at undgå det).

Mvh Ole Lindholm

PS: Hvorfor er dette placeringsforslag ikke sendt i borgerhøring?

On Wednesday, May 09, 2007, at 02:09PM, "Mikkel Warming" <ML11@sof.kk.dk> wrote:

J.nr. 2007-26498

Kære Ole Lindholm

Tak for din henvendelse om Sundhedsrum på Vesterbro.

Både du og andre beboere og interessenter har modsat sig en placering af Sundhedsrummet i den Brune Kødby. Mange har ligeledes modsat sig en placering i Abel Cathrines Gade 13. Efter lang tids søgen er det lykkedes Københavns Ejendomme at pege på disse to forslag til en placering og jeg mener, at vi skal placere Sundhedsrummet et af de to steder. Det er for Socialudvalget ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi skal have et Sundhedsrum, men om, hvor det skal ligge. Hvis vi skal gøre Sundhedsrummet til et reelt tilbud til målgruppen, så skal det ligge der hvor de opholder sig i dag. Derfor må det være på Indre Vesterbro, også selvom det så ikke kan undgås at det bliver i nærheden af beboelse eller børne-, kultur- og fritidstilbud som beboerne gør brug af

Jeg tror dog ikke på, at Sundhedsrummet nødvendigvis vil betyde mere kriminalitet, svineri, larm eller flere henkastede kanyler - hverken lige der hvor det placeres eller andre steder i bydelen. Sundhedsrummet vil ikke tiltrække flere stofafhængige til bydelen og det vil heller ikke tiltrække flere til sine umiddelbare omgivelser. Som du selv fortæller i din mail, så er kriminaliteten, larmen og kanylerne der allerede i dag og jeg tror som sagt ikke, at det vil blive værre med et Sundhedsrum. Måske vil Sundhedsrummet faktisk betyde, at flere kommer i behandling for deres stofmisbrug og måske endda på sigt, at der vil være færre stofafhængige, der opholder sig på Indre Vesterbro

Jeg forstår dog godt, at beboerne er bekymrede og jeg mener da også, at en af Sundhedsrummets opgaver er at sikre en kultur omkring det nye Sundhedsrum, hvor brugerne ikke tilføjer yderligere gener til beboernes

hverdag. Jeg vil dog slutte af med at fortælle, at vi ofte oplever, at beboerne omkring et nyt tilbud til denne målgruppe vækker bekymring hos beboerne. For det meste viser det sig dog også, at det ikke går så galt som frygtet. Styrelsen for Social Service under Socialministeriet har i øvrigt lavet en erfaringsopsamling omkring placering af sociale tilbud for udsatte grupper, som du kan læse her:

<http://nimby.servicestyrelsen.dk/wm140258>

Med venlig hilsen

Mikkel Warming

NOTAT

Til

Følgegruppemødet d. 10. september 2009

Notat til direktionen vedr. Sundhedsrummet og Dugnads værested. "Referat" af Følgegruppens møde d. 10. september 2009.

Status.

Sundhedsrummet har haft et støt stigende antal henvendelser, og man er nu oppe på 100 konsultationer om ugen. 40 % af brugerne er inddraget i længere forløb, mens 60 % er nye. Der er etableret et godt samarbejde mellem Sundhedsrummet og Hvidovre Hospitals infektionsmedicinske afdeling.

Naloxoneprojektet forventes at starte op i løbet af en måned.

Medarbejderne i værestedet er blevet undervist i førstehjælp med fokus på behandling af overdoser.

Café Dugnad (værestedet)

Har kontakt med 60 – 110 stofbrugere dagligt, hvilket betyder 300 – 400 besøg dgl.

Serverer mad dgl. til samme antal personer.

Udleverer 50 – 80 kanylesæt dgl. og sølvfolie til rygerne.

Opsamler sprøjter, kanyler og andet affald, 2 – 3 fyldte kanylespande dgl. og 2 sække andet affald.

Renholder café og pladsen rund om i samarbejde med Købbyens medarbejdere, Brugerforeningens sprøjtepatrulje og stofbrugernes selv.

Der er sket en "normalisering" af caféhjørnet og pladsen foran.

Der er sket en nedbrydning af ”hulebyggeri, der ser pænt ud, cafélignende med borde og stole.

Der er foretaget omplaceringer på pladsen, portalerne er flyttet således at PH-cafeen afskærmes. Man forsøger at omlægge indgangen således at den sker fra parkeringspladsen.

Det er Dugnads opfattelse at man har realiseret en række mål siden cafeens etablering.

60 – 110 stofbrugere er trukket væk fra gaden, og deres stofindtagelse og anden synlig stofbrugeradfærd finder sted omkring Cafe Dugnad. De samme stofbrugere får sund mad 1 gang dagligt samt snak, kontakt og samvær og giver udtryk for glæde og respekt i forhold til denne ydelse. Man forsøger at ansvarliggøre de samme stofmisbrugere i forhold til oprydning, renhold og hensyn til de nærmeste naboer.

På den anden side er man ikke blind for at cafeens etablering har medført en række ulemper. Det forhold at cafeen er populær, har også medført en stor koncentration af brugere på et meget lille område, hvilket har resulteret i generende adfærd og larm (højrøstede skænderier, opræk til slagsmål) på pladsen foran Cafeen, hvilket især har påvirket PH-cafeen negativt.

Cafeen har i sommerperioden været lukket i mere end en måned, og dette, samt en omfattende polititilstedeværelse på pladsen udenfor cafeen, har måske været medvirkende til at brugerne er i højere grad blevet spredt ud i Kødbyen. Der er kommet flere nye stofbrugere på pladsen og mange af dem er kokainmisbrugere. Dette har også medvirket til at skabe mere uro og uforudsigelighed, en mere aggressiv adfærd blandt brugerne og en øgning af kriminaliteten i området med bilindbrud, osv. Stofmisbrugerne fylder mere i Kødbyen end de tidligere har gjort.

Følgegruppemødet d. 10. september 2009.

Op til mødet indløb en række mail fra personer, her i blandt fra nogle, der var forhindret i at deltage i mødet. Således skrev Ole Bang Nielsen som repræsentant for Den hvide Kødby: ”I Den hvide Kødby har vi hat narkomanerne helt tæt inde på livet, siden Kødbyen blev åbnet for offentligheden i aften-/nattetimerne for ca. 2 år siden – i øvrigt helt som forventet og som politikerne blev advaret om. Enhver åben port, læssesluse og ethvert halvtag anvendes som fixerum, og der samles dagligt brugte kanyler. ... Åbningen af Sundhedsrummet har ikke haft nogen påviselig, positiv effekt på problemerne, snarere tværtimod. Om noget, så er det vores opfattelse, at problemerne har flyttet sig geografisk fra Istedgade-området til hele Kødby-området og tilstødende gader (det har vi dog intet dokumenterbart belæg for – kun fornemmelser).”

Gitte Balleheim, Teaterskoleleder af Teaterbutikken skriver: ”I det børnekulturelle område har vi fået nye udfordringer i forhold til

narkomanproblematikken. Det er rigtigt, rigtigt slemt med både sprøjter og narkomaner der flytter ind de mærkeligste steder. Vi har, i en af vores containere, haft bordel i løbet af sommeren, efterladt en kasse med pornoblade og film. Salg og narkomaner der ligger og lur på en chance for at kunne få fat i vores tasker og lignende. Det er en følelse af, at de nu har haft området for dem selv i løbet af sommeren, og nu føler de at det er deres sted. Teaterbutikken har været i Den Brune Kødby siden 1999. Der har i alt den tid været byggeplads og også narkomanproblematik. Men som det er lige nu, og som jeg ser det, er det et stigende problem og ikke som lovet et faldende problem.”

Gitte Transbøl, Rysensteen Gymnasium skriver: ”Antallet af efterladte sprøjter er eskaleret helt vildt i sommer, og den stimlen, som vi oplevede før ferien, er nærmest blevet værre! Det har MEGET stor betydning for os som naboer til sundhedsrummet og værestedet.”

På mødet var der repræsentanter for bl. a. de nærliggende beboerforeninger, Mariatjenesten, politiet, Kulturstalden, Rysensteen Gymnasium ved rektor Gitte Transbøl, PH-cafeen og DGI-byen. Deltagerne var stort set enige om at der både i Sundhedsrummet og Cafeen blev gjort et positivt arbejde for brugerne, men det var så også de eneste positive udsagn der fremkom i løbet af mødet, og alle deltagerne gav samstemmende udtryk for, at forholdene omkring Dugnad cafeen og tilgrænsende områder i Kødbyen havde udviklet sig ekstremt uheldigt og til stor gene for beboerne og de øvrige aktiviteter i Kødbyen.

Stofmisbrugerne har skabt sig et frirum omkring cafeen, og de sætter dagsordenen og chikanerer alle andre i området. Fra PH-cafeen lød det, at problemerne er vokset, deres gæster flygter, der er ofte slagsmål foran cafeen, og situationen blev beskrevet som fuldstændig håbløs. Andre udsagn var i tråd hermed. Området omkring cafeen blev beskrevet som et Christiania for hårde stoffer med en eksplosiv udvikling af stofhandel og stort stofindtag og meget affald. Cafeen havde for små lokaler, ikke tilstrækkeligt personale og var forkert placeret. Rektor for Rysensteen Gymnasium gav udtryk for at hun aldrig før havde set så megen synlig forarmelse, og hendes elever var efterhånden meget bekymrede over udviklingen på området. Kriminaliteten var steget, specielt indbrud i biler, hvilket også blev bekræftet af politiet. Stofmisbrugerne oplevede tilsyneladende at de havde erhvervet et frirum, og det var i øjeblikket dem der satte dagsordenen for området uden hensyn til beboere og institutioner.

Der var således generel enighed om at situationen havde udviklet sig meget alvorligt, at man ikke fortsat kunne leve med den, og at kommunen burde tage ansvar for den uheldige udvikling og hurtigt gøre noget for at afhjælpe problemerne.

Løsninger

Der var mange forslag til hvad der kunne gøres, og mødet fravalgte bevidst en diskussion om de mere langsigtede løsninger, som fx fixerum.

De er nedenfor nævnt i en ikke prioriteret rækkefølge:

Bedre renhold og vedligeholdelse døgnet rundt. Affald skaber mere affald, og det var hvad man så for øjeblikket. Bedre belysningsforhold
Personalet fra de to institutioner burde være mere udfarende, og i højere grad forsøge at adfærdskorrigere brugerne.

Mere og synligt politi i området. Gerne 2 – 3 faste politibetjente, som blev kendte ansigter blandt brugerne.

Cafeen burde flyttes. Der burde sigtes på flere cafeer så man decentraliserede problemerne. Den nuværende placering var uhensigtsmæssig, lokalerne for små og personalet for få til at løfte opgaven.

Etablering af frivilligt opsynshold (vagtværn?)

De tre involverede forvaltninger burde snarest tage et møde med ledelsen i Københavns Politi for at diskutere mulige løsninger

Konklusion

Det var magtpåliggende for deltagerne at forvaltningens direktion og politikerne i SUD blev orienteret om situationen, og specielt det meget påtrængende behov for at afhjælpe problemerne nu.

Peter Ege, som stadig er formand for Følgegruppen, lovede at producere et notat til direktionen i forvaltningen, som refererede holdningerne i følgegruppen. Notatet skulle også sendes til følgegruppens medlemmer.

Det skal understreges, at notatet ikke er et egentligt referat fra mødet, men at et referat af mødet fremsendes efterfølgende.

Peter Ege